# COVID-19 I VIOLÈNCIES MASCLISTES

Enguany, fa **60 anys** que varen ser assassinades les germanes Mirabal, tres activistes polítiques i membres actives de la resistència. En honor a elles es va establir el **25 de novembre** com a **Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones**. Des de llavors, no han cessat els esforços de moviments socials, feministes i de tots els àmbits per a eradicar les violències masclistes. Segurament, mai abans hi havia hagut una implicació tan extensa i conscient respecte la violència masclista. I és que, els darrers mesos han estat absolutament durs per a les dones i criatures que viuen en situacions de violència com, segurament, ho seran els mesos que vindran, mentre duri la pandèmia.

L'aïllament social obligatori ha reduït la xarxa social i l'activitat habitual de les dones per les restriccions de moviments i ha fomentat l'augment del teletreball, tot allò ha agreujat les situacions de conflicte a tots els nivells, i específicament de les violències masclistes. Unes s'han iniciat i altres s'han intensificat, amb gran risc per a les dones que conviuen amb l'agressor. Les ciberviolències, com ara el control o l'assetjament a través d'aplicacions i xarxes socials o el sexpreading, han pres rellevància en la situació de confinament i han permès als agressors controlar i assetjar les seves víctimes, dones, joves i nenes, sense necessitat de conviure amb elles.

Des de l'inici de la pandèmia les denúncies han disminuït, però no les violències masclistes, com demostra l'increment en xifres tristament històriques del nombre de trucades i d'atencions al serveis especialitzats. Quan les dones han tornat a ocupar els carrers i els seus llocs, arran dels desconfinament, els masclistes han perdut aquest poder dins de casa i s'han donat els majors episodis de violències des de l'inici de la pandèmia.

El confinament ha evidenciat la importància de les cures, però també les desigualtats entre homes i dones que, en aquests moments, s'han incrementat. La **violència econòmica** també és violència masclista, la precarietat laboral i les desigualtats en aquest àmbit tenen conseqüències molt perjudicials en les dones.

El primer dia de confinament també ha estat el primer dia que moltes dones han perdut la feina. La crisi econòmica actual s'està imposant amb un clar biaix de gènere, amb especial atenció a:

- les dones de famílies monoparentals

- les que treballen en l'economia informal (no regularitzada)

- les treballadores de la llar o règim intern, que són les primeres "acomiadades" per la crisi, sense possibilitat d'accés a prestacions

- les del sector de l'atenció domiciliaria i la geriatria, molt precaritzat

- les treballadores del sexe, que han quedat fora de totes les mesures

- les dones immigrades i racialitzades amb una situació administrativa irregular

Necessitem, més que mai, un compromís unitari de la societat i de les administracions per garantir la vida digna de les dones i les nenes. Les violències masclistes només es poden eliminar des de l'arrel, tots i totes soms còmplices en la construcció d'un món millor. Per això, des de la **Comissió Tècnica contra la Violència Masclista de Sant Adrià de Besòs** manifestem el nostre ferm compromís de seguir treballant per garantir l'atenció, la recuperació i la reparació de les dones supervivents.